

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ संहारकाले संक्रुद्धो भगवान्भवः शब्दब्रह्मात्मकं वेदमयं धनुर्विस्फारयन्निव ॥ ३६ ॥ रामस्य ज्याशब्दस्तावुभौ वानराक्षसशब्दावतिक्रम्याधरीक
 त्य शुश्रुवे ॥ ३७ ॥ एतत् त्रयं व्याप व्याप्तमभूत् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सन्नाह उद्योगः ॥ ४० ॥ रौद्रीव कालरात्रिरिव ॥ ४१ ॥ यत्तस्य आसनं द्वारं तत्ते आसाद्य युध्यध्वमित्यादि
 उद्दुष्टं वानराणां चराक्षसानां च निःस्वनं ॥ दिशो दशसमुद्रं च पृथिवीं च व्यनादयत् ॥ ३३ ॥ विशल्यौ च महात्मानौ तावुभौ रामलक्ष्मणौ ॥
 असंभ्रान्तौ जगृहतुस्ते उभे धनुषीवरे ॥ ३४ ॥ ततो विस्फारयामास रामस्य धनुस्तमं ॥ बभूव तु मुलः शब्दो राक्षसानां भयावहः ॥ ३५ ॥
 अशोभत तदारामो धनुर्विस्फारयन्महत् ॥ भगवानिव संक्रुद्धो भवो वेदमयं धनुः ॥ ३६ ॥ उद्दुष्टं वानराणां चराक्षसानां च निःस्वनं ॥
 ज्याशब्दस्तावुभौ शब्दौ अतिरामस्य शुश्रुवे ॥ ३७ ॥ वानरोद्दुष्टोषश्वराक्षसानां च निःस्वनः ॥ ज्याशब्दश्चापिरामस्य त्रयं व्याप दिशो
 दश ॥ ३८ ॥ तस्य कर्मकनिर्मुक्तैः शरैस्तत्पुरगोपुरं ॥ कैलासशृंगप्रतिमं विकीर्णमभवद्भुवि ॥ ३९ ॥ ततो रामशरान्दृष्ट्वा विमानेषु गृहे
 षु च ॥ सन्नाहो राक्षसेन्द्राणां तु मुलः समपद्यत ॥ ४० ॥ तेषां सन्नत्यमानानां सिंहनादं च कुर्वतां ॥ शर्वरीराक्षसेन्द्राणारौद्रीवसमपद्यत
 ॥ ४१ ॥ आदिष्टा वानरेन्द्रास्ते सुग्रीवेण महात्मना ॥ आसनं द्वारमासाद्य युध्यध्वं च पूर्वंगमाः ॥ ४२ ॥ यश्च वो वितथं कुर्यात्तत्र तत्रा
 प्युपस्थितः ॥ सहंतव्यो भिसंपुत्य राजशासनदूषकः ॥ ४३ ॥ तेषु वानरमुख्येषु दीप्तो ल्कोज्ज्वलपाणिषु ॥ स्थितेषु द्वारमाश्रित्य रावणं क्रो
 धमाविशत् ॥ ४४ ॥ तस्य जृम्भितविक्षेपाद्भ्यामिश्रावै दिशो दश ॥ रूपवानिव रुद्रस्य मन्युर्गात्रेष्वदृश्यत ॥ ४५ ॥ सकुंभं च निकुंभं च कुंभ
 कर्णात्मजावुभौ ॥ प्रेषयामास संक्रुद्धो राक्षसैर्वद्भुभिः सह ॥ ४६ ॥ दृष्टः ॥ ४२ ॥ अपि च बोधुष्माकं मध्ये तत्र गुल्मे स्थितो वितथं प्रलायनं कुर्यात्स राज
 शासनदूषकः ॥ मदाज्ञातिवर्ती निसभवद्भिः प्रबलैर्हतव्य इत्यादिष्टः ॥ ४३ ॥ स्थितेषु सत्त्वितिशेषः ॥ ४४ ॥ तस्य रावणस्य भयक्रोधजं यज्जृम्भितं विजृम्भणं तदुत्थवि
 क्षेपात् ॥ सशब्दमहावायुप्रवृत्त्या दशदिशो व्यामिश्राः व्याप्ताः ॥ रूपवान् रुद्रस्य गात्रेषु भूकुटीचक्षुर्मुखादिष्वदृश्यत ॥ ४५ ॥ ४६ ॥